

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 78/04-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 24. marca 2004 predbežne prerokoval sťažnosť A. B., bytom R.; D. B., bytom R.; J. B., bytom R.; V. B., bytom R.; M. C., bytom R.; A. G., bytom R.; J. G., bytom R.; J. V., bytom L. L.; C. V., bytom L. L.; A. K., bytom R.; M. M., bytom R.; M. M., bytom R.; M. J., bytom R.; M. H., bytom R.; Z. R., bytom R.; J. K., bytom R.; J. N., bytom R.; V. N., bytom R.; M. B., bytom I.; A. K., bytom R.; J. Š., bytom R.; E. K., bytom R.; V. B., bytom R.; I. D., bytom R.; A. M., bytom R., a J. P., bytom R., zastúpených advokátkou JUDr. Z. B., Advokátska kancelária, B. B., vo veci porušenia ich základného práva podľa čl. 55 Ústavy Slovenskej republiky nekonaním Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Ministerstva financií Slovenskej republiky a Úradu pre finančný trh, so sídlom Bratislava, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť A. B., D. B., J. B., V. B., M. C., A. G., J. G., J. V., C. V., A. K., M. M., M. M., M. J., M. H., Z. R., J. K., J. N., V. N., M. B., A. K., J. Š., E. K., V. B., I. D., A. M. a J. P. o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 16. februára 2004 doručená sťažnosť A. B., bytom R.; D. B., bytom R.; J. B., bytom R.; V. B., bytom R.;

M. C., bytom R.; A. G., bytom R.; J. G., bytom R.; J. V., bytom L. L.; C. V., bytom L. L.; A. K., bytom R.; M. M., bytom R.; M. M., bytom R.; M. J., bytom R.; M. H., bytom R.; Z. R., bytom R.; J. K., bytom R.; J. N., bytom R.; V. N., bytom R.; M. B., bytom I.; A. K., bytom R.; J. Š., bytom R.; E. K., bytom R.; V. B., bytom R.; I. D., bytom R.; A. M., bytom R., a J. P., bytom R. (ďalej len „sťažovatelia“), zastúpených advokátkou JUDr. Z. B., Advokátska kancelária, B. B., v ktorej tvrdia, že nekonaním Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Ministerstva financií Slovenskej republiky a Úradu pre finančný trh, so sídlom Bratislava (ďalej len „porušovatelia“), vo veci ich odškodnenia za vklady v tzv. nebankových inštitúciách došlo k porušeniu ich základného práva podľa čl. 55 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“).

Sťažovatelia požadujú vyslovenie porušenia ich základného práva podľa čl. 55 ústavy a súčasne žiadajú priznať aj primerané finančné zadostučinenie vo výške ich vkladov do týchto tzv. nebankových inštitúcií.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každej sťažnosti ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jej prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia sťažnosti vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, sťažnosti, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné sťažnosti alebo sťažnosti podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj sťažnosti podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

2. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Podľa čl. 142 ods. 1 ústavy súdy preskúmajú aj zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy a zákonnosť rozhodnutí, opatrení alebo iných zásahov orgánov verejnej moci, ak tak ustanoví zákon. Podľa § 7 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v občianskom súdnom konaní súdy preskúmajú aj zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy a zákonnosť rozhodnutí, opatrení alebo iných zásahov orgánov verejnej moci. Iným zásahom je aj nečinnosť orgánu verejnej správy.

Podľa § 250t ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že orgán verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom tým, že je v konaní nečinný, môže sa domáhať, aby súd vyslovil povinnosť orgánu verejnej správy vo veci konať a rozhodnúť. Návrh nie je prípustný, ak navrhovateľ nevyčerpal prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis.

3. Z citovaných právnych noriem vyplýva, že vo veci sťažovateľov je daná právomoc všeobecného súdu v správnom súdnictve rozhodovať o nečinnosti orgánu verejnej správy, akým sú aj všetci označení porušovatelia. Túto právomoc správneho súdnictva nemožno nahradiť konaním pred ústavným súdom.

Sťažovatelia síce v sťažnosti tvrdia (čl. V), že využili všetky možné prostriedky nápravy, ale z obsahu vyplýva, že nepodali žalobu podľa § 250t Občianskeho súdneho poriadku, ale korešpondovali s niektorými orgánmi verejnej moci (prezidentom Slovenskej republiky, generálnym prokurátorom Slovenskej republiky, vládou Slovenskej republiky).

Vychádzajúc z týchto právnych záverov a skutkového stavu opísaného sťažovateľmi ústavný súd uzavrel, že vo veciach sťažovateľov nie je daná jeho právomoc (čl. 127 ods. 1 ústavy v spojení § 25 ods. 2 a § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde), a preto sťažnosť pre nedostatok právomoci odmietol (podobne IV. ÚS 49/04 a III. ÚS 59/04).

4. Vzhľadom na to, že sťažnosť bola odmietnutá a rozhodnutie o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia je podmienené vyslovením porušenia práva alebo slobody sťažovateľov (čl. 127 ods. 2 prvá veta ústavy), ústavný súd sa touto časťou sťažností, ktorou sa sťažovatelia domáhali jeho priznania, nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. marca 2004